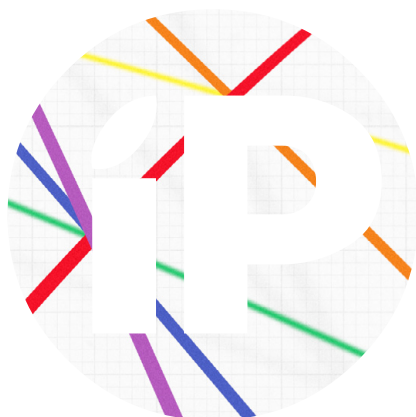

iPpure.cz

Lepší (než) **Android** #1 | Apple na **leasing** | **Foldables** #2
Redakční **workflow** #1 | **Soukromí** nebo byznys

iPure.cz 172/2021, pátý ročník | **Šéfredaktor a zakladatel:** Filip Brož
Redakce: Jan Březina, Jan Pražák, Marek Hajn, Daniel Březina, Jura Ibl, Karel Oprchal, Michael Vita, Jiří Matějka, Jan Netolička, Karel Boháček, Martin Adámek
Editor: Marek Nepožitek | **Překlad:** Ondřej Pikrt
Grafická úprava a sazba: Cinemax, s.r.o., www.cinemax.cz
iPurecz, s.r.o., IČ: 06481663 | **Kontakt:** redakce@ipure.cz

iPure se otevírá

Editorial ■ Filip Brož

Před čtyřmi lety jsem si jen stěžoval, že bychom v iPure psali o konkurenci v podobě Samsungu. Nevím, jestli je to věkem nebo zkušenostmi, ale došel jsem k názoru, že není špatné se občas podívat na druhý břeh, a dokonce ho i vyzkoušet.

Hrozně si cením práce, kterou odvádí Marek Hajn, protože testovat několik platforem současně chce velkou dávku kuráže. Zároveň vnímám, že iPure magazín otevíráme novým čtenářům a úhlům pohledu, což je jedině dobře.

Tomu napovídá i článek od Jury Ibla, který se po delší odmlce vrací na naše stránky, a to rovnou s tematikou androidových telefonů. Ty aktuálně používá více než iPhony. Neméně zajímavé je workflow Honzy Pražáka, který vykopává nový redakční seriál.

Karel se rozepsal o důležitém tématu soukromí a já vás seznámím s tím, že i hardware od Applu si můžete pořídit na leasing, a ještě získat výhodné bonusy.

Jako vždy vám přeji inspirativní čtení a zábavu.

O trochu horší

Magazín ■ Jura Ibl

Začíná seriál o Androidu a temném nepojmenovatelném zlu. Jinak je to v podstatě sebevražda. Naštěstí jsem zbabelec a schovám se do hřejivého bezpečí stránek iPure. Je to jako šeptat o herezi ve sklepě. Revoluční projev na rodinné večeři.

Android je stále celosvětově dominantní operační systém. Jestli je to také nejspěšnější operační systém, už je složitější. A vůbec nejtěžší je soudit, jestli je to ten nejlepší operační systém. Problém je v tom, že Android se zlepšil. Pokud v sobě máte jen špetku kritického myšlení, tak i z pozice zapřisáhlého příznivce Applu musíte uznat, že je jen o trochu horší, než iOS. Pokud jste naopak věrní Googlu, tak dojdete k závěru, že je o trochu lepší. Tak jako tak, jde o nepatrné drobnosti, které vás vychýlí jedním nebo druhým směrem.

Proč ale tuhle dávno vyčpělou debatu oprášit právě teď? Nový iPhone SE se prodává za necelých třináct tisíc. Mírně použitý iPhone 7 dostanete za necelou polovinu. Starší modely jsou na úrovni nejlevnějších Androidů. Pokud se podíváte na přehledy nejlepších levných Androidů, tak zjistíte, že jen málokterý z nich najdete pod hranicí 7 000 Kč, samozřejmě je tu pořád obrovská nabídka v kategorii nezákladnějších telefonů, ale i tak se iPhone v roce 2021 dá označit za předražený jen s velkým pokrytectvím a zavíráním očí před realitou.

Má vůbec Android šanci udržet si svoji pozici? V letošních čtvrtletních výsledcích je jasně vidět, že Applu se daří nejen v západním světě, ale i v Číně a Indii – tradičních a domovských trzích levných Androidů. Navíc ho nepoškozuje obchodní válka mezi Spojenými státy a komunistickou Čínou, kdy některé odnože Androidu už musíme pomalu brát jako samostatný operační systém. Tady se právě dostáváme k tomu, jak měřit úspěch Androidu. Pokud měl Android zajistit Googlu dominanci v mobilním světě, tak hodně bitev vyhledávací gigant vyhrál, ale válku zatím ani zdaleka. Google je životně závislý na iOS a Apple ho pomalu, ale jistě, začíná škrtit svým tažením za soukromí uživatelů. Čínský trh – vůbec nejzajímavější oblast dalšího růstu, je Googlu úplně uzavřený, ale nové funkce a technologie si zdejší výrobci nechají Googlem s radostí vyvinout, aby pak na ně pláclí vlastní logo. Googlu se zoufale nedaří nastartovat prodeje vlastního hardwaru a firma je pod neustálým tlakem vyšetřování antimonopolních úřadů a vládních organizací.

APPLE CELOU SITUACÍ KLOUŽE JAKO BLAŽENÝ ŠNEK

A teď už tomu jen zbývá dát perspektivu – podívat se na Android jinak. Ne z pohledu pravověrných

legend jedné nebo druhé strany, ale chtěl bych se pokusit najít jeho skutečně slabá místa. Proč by to mělo být alespoň v něčem nové? Jsem dlouholetý uživatel iPhone, ale už skoro rok a půl používám telefony s Androidem jako své hlavní zařízení. Živí mě analytika a vývoj aplikací pro mobilní telefony a, co je nejdůležitější, smrdím korunou. Od té doby, co se můj poslední iPhone roztříštil na součástky při neřízeném výbuchu hrdinství (pokoušel jsem se chytit padající masivní slunečník), jsem si prostě nedokázal obhájit nákup nového. Takže brouzdám světem s otlučenou Motorolou One Action, bratru za necelé čtyři tisíce korun. Jasně, a pak je tu asi milion zařízení s Androidem, které mám možnost ohmatávat při práci.

Myslím, že pohled prominentních geeků na vlajkové lodi všech značek je fajn. Ale já zažívám realitu. To, co mám já, je Android těch ostatních. A tohle jsou jeho slabá místa.

KAPITOLA 1: PŘÍLIŠ MNOHO ANDROIDŮ

Asi neznámější slabinou Androidu je takzvaná fragmentace. Jen minimum telefonů má přístup k nejnovější verzi operačního systému a někteří výrobci se nijak neostýchají prodávat nová zařízení s několik let starým operačním systémem. Ještě k tomu si většina výrobců vyrábí nadstavby nad základním operačním systémem, které nezvládají aktualizovat a zabezpečit.

To je asi nejčastější definice fragmentace, ale tím to nekončí. K dalšímu větvení Androidu dochází v důsledku zneužívání nebo nepochopení komplexních procesů, které systém drží pohromadě. A o další problémy se postaral sám Google, když se pokusil to všechno napravit.

Řada výrobců telefonů například přidává funkce, které záměrně narušují integritu systému – například pro sdílení dat s inzerenty nebo státní správou. Jindy zase vytvářejí nezdokumentované mechanismy, které zasahují do funkčnosti aplikací, aniž by vývojáři měli nejmenší tušení, že se něco takového může stát. To všechno dělá z Androidu noční můru programátorů a samozřejmě i uživatelů.

Pokud chcete jednoduchý příklad, představte si, že chcete pro Android vytvořit krásnou aplikaci, která vám nastaví časovač na vaření brambor. Vy mezi tím brouzdáte na internetu, necháte telefon někde ležet a nestaráte se o nic víc. Jenže

Rethink with People at the Center

za půl hodiny, kdy měla aplikace cinknout, necinkne nic a vy dejme tomu vyhoříte nebo budete jíst kaši. Přitom na všech telefonech, kde jste svůj program testovali, všechno fungovalo perfektně. Nemáte chyby v kódu. Jako programátor jste odvedli perfektní práci. Ale tak programování pro Android nefunguje. Je to kličkováná mezi neviditelnými žraloky.

Většina výrobců totiž neumí efektivně optimalizovat spotřebu baterie, a proto do své verze přidají funkci, která se s tím nemaže a všechny aplikace, které něco dělají na pozadí, zkrátka vypne. Film, který se vám stahoval, se přestane stahovat. Výpočet, který se prováděl, se přestane provádět. Nada. Konec. Samozřejmě jsou různé finty, jak podobné chování vypnout nebo obejít, ale každý podělaný telefon to má jinak.

Takových utajených a nejasných míst obsahuje Android tisíce, některé vznikají záměrně, ale většina z nich vzniká prostě nepozorností v důsledku netransparentního chaosu.

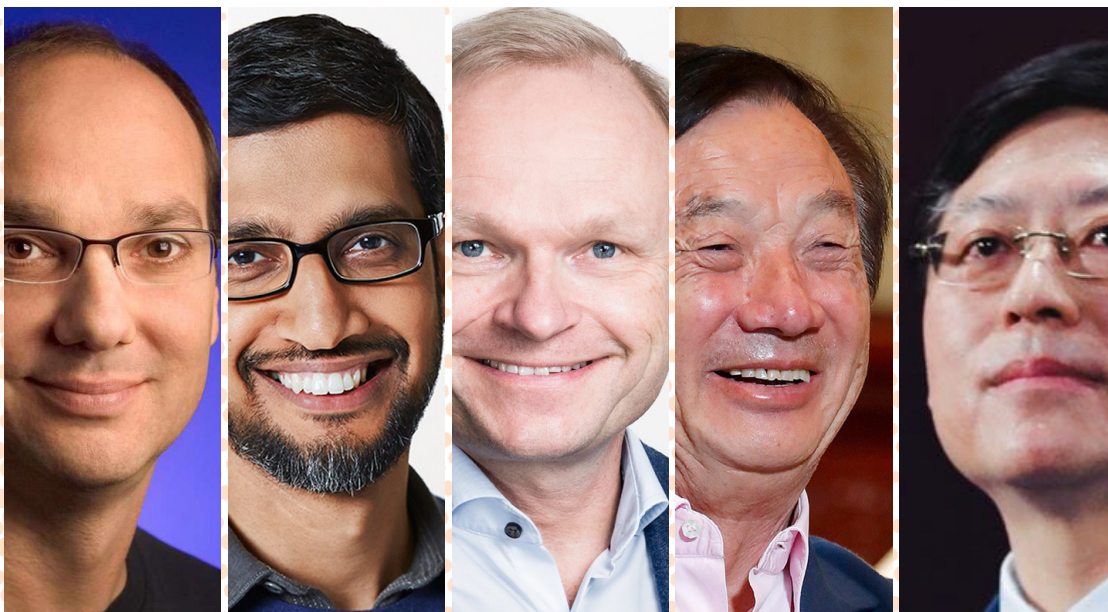
Google si časem uvědomil, že situace je neudržitelná a postupně spustil čtyři programy, které mají vše napravit. Ten nejambicióznější z nich je program Google Pixel – vlastní hardware perfektně vyladěný se softwarem. Pixel má ukázat, jaké jsou skutečné možnosti Androidu a jak skvělý operační systém to může být.

Já Pixel v repertoáru mám a říkám upřímně: je to jeden z nejlepších telefonů, které jsem kdy používal. Je v podstatě perfektní. To „trochu horší“ tady má rozměr několikamilimetrové nespokojenosti. Samozřejmě tomu odpovídá

i cena. Dostáváte telefon, který je zbaven většiny známých neduhů. To se dá ostatně říct skoro o všech vlajkových Androidech – tam už nastupují detaily, drobnosti, které vám vadí, nebo ne. K těm se vrátíme zase příště.

Pixel se mohl stát zabijákem iPhone. Ale nestal. Celou produktovou řadu dosud provázela podivná směs kombinovaná s nezkušeností Googlu v masové výrobě hardwaru. Pixel trpěl defekty, zaostával za konkurencí, a ačkoliv se jedná bezpochyby o výjimečný telefon, prodeje nikdy nenaplnily očekávání. Nejnovější generace Pixelu se spoléhá na nízkou cenu a nejspíš správně došlo k rozhodnutí, že mezi špičkovými telefony dominuje Apple a Samsung, takže by se měl Pixel posunout mezi střední třídu. Jako na potvoru se tam ve stejnou dobu posunul i iPhone.

Druhý program je Material Design. Jde o vizuální systém, který dodává modernímu Androidu jeho nezaměnitelnou podobu abstraktních barevných papírů, které se překrývají, aplikace dostává hloubku pomocí odstupňované intenzity stínů, sjednotila se barevná paleta i ikony. Zkrátka: Google se postaral o to, aby Android začal vypadat sjednoceně. Oproti zoufalému neúspěchu s Pixelem je Material Design sukces. Podařilo se tím alespoň trochu sjednotit ovládání aplikací, které se do té doby chovaly a vypadaly každá naprosto jinak a to včetně samotných aplikací Googlu. A protože Material Design radikálně zjednodušil i samotnou výrobu aplikace programátorem, skutečně se stalo, že dnes skoro všechny aplikace pro Android vypadají stejně.

Poslední dvě opatření, kterými se Google pokusil zkrotit zdivočelé výrobce telefonů, jsou iniciativy Android ONE a Android GO. První iniciativa se snaží vytvořit napříč výrobci linii telefonů s „čistým“ Androidem. Tedy systémem, u kterého Google garantuje dlouhodobé aktualizace a výrobce má jasné mantinely, co může udělat. Měl jsem zatím k dispozici tři telefony, které spadaly do programu Android ONE, všechny v cenové kategorii do deseti tisíc. Z mojí i obecné zkušenosti se tím Googlu opravdu podařilo odstranit většinu nejhorších zvrstev, které se v Androidu dějí, bohužel za cenu vzájemné zaměnitelnosti jednotlivých telefonů. V principu se dá říct, že pokud se ocitnete v situaci, kdy si potřebujete koupit levný telefon s Androidem, tak tohle je jediná „jakž takž“ záruka, že ho v prvním týdnu nerozmlátíte sekera.

To se nedá říct o druhém programu Android GO, který je přímo určený pro absolutně nejlevnější zařízení a má být optimalizován tak, aby vyžadoval co nejméně výkonu. Ve srovnání s nejlevnějšími Androidy před zavedením programu tu je alespoň nějaké zlepšení. Některé modely, které jsem testoval, se dokonce daly i používat. Ale libovolný tlačítkový telefon je trumfne skoro v každém směru.

Co je absolutně neomluvitelné, je fakt, že jeden výrobce – u mě Nokia nebo Lenovo – prodává dva modely, které se liší třeba o 500–1000 Kč, a zatímco jeden bez problémů poslouží nenáročnému zákazníkovi, tím druhým si nezavoláte ani záchranku.

To je ostatně klíčový problém celého ekosystému Androidu. Neexistuje klíč, podle kterého spolehlivě

poznáte dobré zařízení. V nejnižší kategorii jsou rozdílů nejokatejší, tam nemáte šanci a hraje te vabank s recenzemi. Ve střední třídě vznikají absurdní situace, kdy telefon o tisíce korun levnější může být ve výsledku jen nepatrně horší než vlajková loď jiného výrobce a ani u nejvyšších a nejdražších modelů vám nikdo nezaručí, že budou pravidelně aktualizovány a že jim nebude třeba zamrazit foťák.

Problém a slabina je jasně zřetelná: pro lidi je tohle všechno Android. Jestli je na konci ONE nebo GO, jestli se aplikace nakupují v Google Play nebo App Gallery, to jsou nuance, které jsou absolutně zásadní pro použitelnost zařízení a zároveň je to naprosto nepřehledná změť.

Příslib demokratičtějšího operačního systému se tím ztrácí v šumu. Elity si koupí svůj nejnovější model od Samsungu a budou po právu chválit, jak je Android perfektní. Ale každý systém – společenský nebo technologický – bychom měli soudit podle jeho nejslabšího článku. Tady Google otevírá náruč přílivu nových konzumentů reklamy, ale dělá málo pro to, aby jim zpřístupnil funkční nástroje pro zlepšení jejich života. Mnohem větší úsilí věnuje okouzlování svých elit.

Repasovaný iPhone 6S bude mít i dnes aktuální operační systém a bude mít stejný program ochrany soukromí a dat jako nejnovější modely. To jsou záměrné a technicky náročné kroky Applu s jasným společenským přínosem. Pokud má mít Android budoucnost, musí se vrátit k tomu, proč existuje – stát se operačním systémem pro všechny. Především ty, co smrdí korunou.

Apple bez starostí aneb zařízení na leasing

Magazín ■ Filip Brož

Firma není a nikdy nebude totéž co koncový zákazník. Pokud ve své firmě přemýšlíte o nasazení zařízení Apple, existují i vhodnější způsoby, než jen přijít do prodejny a nakoupit potřebné železo. Koneckonců, firemní vozy také možná pořizujete na operativní leasing, tak proč ne iMac, iPhone nebo iPad?

Pravidelně školím v různých firmách. Rady na téma Apple jsem poskytoval nadnárodním společnostem i drobným podnikatelům s rodinnou firmičkou. Školím ředitele firem, bankéře, účetní, IT oddělení, manažery a obchodníky. Vždy mi je jasné, že každá firma potřebuje především 100% funkční firemní zařízení. Rozhodně si nemohou dovolit výpadek nebo jiné problémy, které by je zdržovaly od práce.

Složitě uvolnění pořizovacích prostředků, úvěry, náklady, zatížení cashflow, účetní odpisy... Pořízení aktiv do firmy zpravidla doprovází více starostí než užitku. Proto není divu, že se firemní zákazníci poohlížejí po co nejlevnější alternativě především v případě pracovních nástrojů – počítačů, telefonů, případně tabletů. O něco komplikovanější a složitější je to i v této těžké době, která podnikání příliš nesevďčí.

STEJNÉ JAKO U AUTA

Asi není potřeba mluvit o tom, jak funguje operativní leasing u firemních vozů. Odpadla vám starost s náklady, které se rozložily do měsíčních splátek zahrnujících i údržbu vozů a jejich automatickou následnou výměnu. Když se vám auto porouchá či rozbije, okamžitě dostanete náhradní. Na konci období auto můžete odkoupit nebo dostat

zcela nové. Úplně stejnou možnost máte i v případě firemního hardwaru Apple. Přemýšleli jste někdy o tom?

Pořízení firemního zařízení na leasing je samo o sobě obrovskou výhodou oproti přímému nákupu. Stále jsou však přítomna rizika v podobě poruch, vad a dalších mechanických poškození uživatelem. I tomu však lze předejít. Těžko asi zabráníte tomu, když obchodníkovi upadne iPad během prezentace u zákazníka, ale můžete předejít tomu, aby byl další dny bez iPadu. Takový výpadek vás totiž může vyjít ještě dráž než samotná oprava. Naštěstí existuje služba **Apple bez starostí**, která dle mého funguje naprosto skvěle.

ZÁRUKA

Je tak jednoduchá, jak zní. Apple poskytuje při nákupu „na IČO“, tedy firemním zákazníkům, oficiálně pouze jednoletou záruku a to rozhodně není dost. Zařízení jsou dostatečně kvalitní, výkonná a mají softwarovou podporu, aby vydržela mnoho let. Minimálně tři roky v případě Maců a iPadů a dva roky v případě iPhoneů. Ty zbylé roky pokryje snadno pojištění prodloužené záruky, která řeší všechny výrobní vady během celé doby používání.

A CO TO POLITÍ? A NÁHRADNÍ IPAD?

Díky **Apple bez starostí** máte pokryté i poškození, které způsobí uživatel. Stačí jen nahlásit problém a poškozené zařízení přinést. Oprava probíhá v autorizovaném servisu. Vy naopak do druhého dne dostanete náhradní zařízení a je jedno zda žijete na druhém konci České republiky. Následně si obnovíte zálohu, přenesete data a můžete směle

pokračovat ve své práci. Jako když přijedete do autoservisu.

V autoservisu se však může stát, že dostanete horší model. Místo Superba budete jezdit Octavií... U Apple bez starostí dostanete stejný model, ba naopak většinou i lepší dle kategorií. Místo počítače iMac 27" dostanete opět iMac 27". Funguje to i obráceně – pokud máte MacBook Air, zařízení spadající do kategorie MacBook/Air/Pro 13", obdržíte MacBook Pro 13".

NA POČTU ZAMĚSTNANCŮ NEZÁLEŽÍ

Tento leasing je vhodný pro malé, střední i nadnárodní podniky. Je jedno, zda máte pět nebo sto zaměstnanců. Důležitý je osobní přístup a individuální řešení na míru. Kromě hardwaru si můžete pronajmout softwarové licence. Potřebujete pro splnění zakázky aplikace od Adobe, ale nechcete je používat pořád? Proč si je jen nepůjčit? Myslím si, že tohle ocení každá firma, ať už se zabývá čímkoliv. Samozřejmostí je bezpečí vašich dat i po ukončení programu.

Foldables #2

Dva v jednom, anebo ne?

Magazín ■ Marek Hajn

Může zařízení typu Z Fold 2 nahradit telefon a tablet? Ne. Konec článku. Kéž by to bylo takhle jednoduché. Jenže není. Ono totiž opět záleží hlavně na vás, ne na tom zařízení. Pojdme se na toto zvláštní srovnání podívat podrobněji.

V minulém čísle iPure jsem se trochu rozepsal na téma telefonů obecně. Nebo lépe na téma zařízení s ohebnými displeji. Bylo to i tak trochu nostalgické okénko a můj povzdech nad tím, jak mi chybí časy, kdy byl každý telefon jiný. Kdy se od sebe navzájem lišily a bylo na první pohled jasně rozpoznatelné, od jakého jsou výrobce. A vůbec byl ten svět tak trochu barevnější a zábavnější.

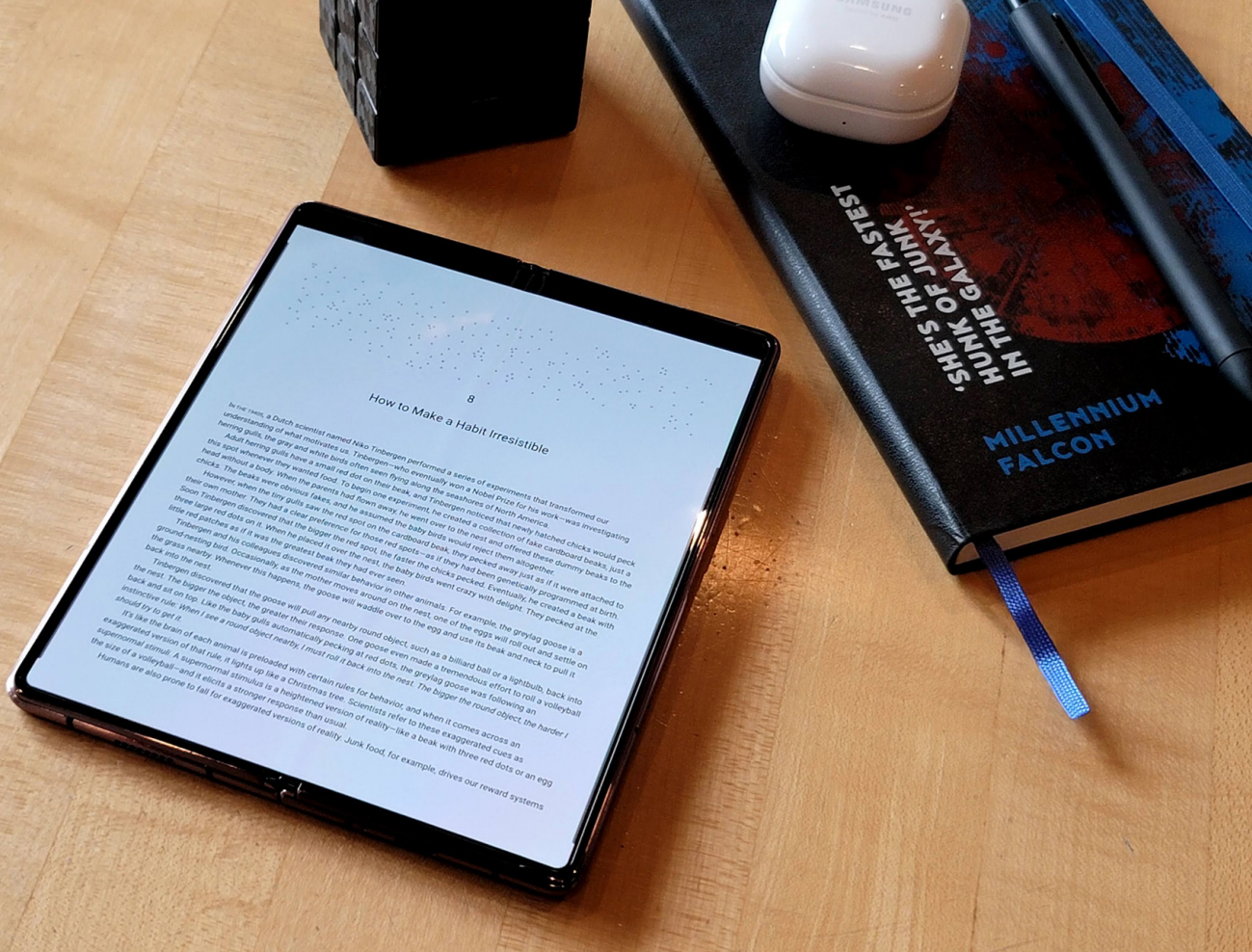
Možná jste to ani nezaznamenali, jen okrajově jsem v minulém článku zmínil pořízení Samsung Galaxy Z Fold 2 5G. Tohle „monstrum“ teď používám a píšu na něm tento článek. Dnes se tedy podíváme na zařízení s ohebným displejem z trochu praktičtějšího pohledu. Jak funguje v každodenním provozu a jestli dokáže nahradit smartphone a tablet. Nebudu posuzovat jestli iPhone a iPad od Applu nebo smartphone a tablet od Samsungu. Čistě obecně.

Zároveň budu krotit své stálé trvající nadšení a pokusím se být ve svých subjektivních dojmech alespoň trochu objektivní. Jsem z Foldu 2 zatím opravdu hodně nadšený. A opět pomínu to, jestli je to Samsung, a má Android, nebo něco jiného. O to tu totiž nejde. Jde o ten neobvyklý form factor. Jde o fakt, že v ruce držíte zařízení 2 v 1, které je na rozdíl od všech ostatních pokusů v předchozích letech dobře použitelné a konečně působí jako finální produkt a ne jen jako technické cvičení.

OHÝBEJ SE, PÍŠTALIČKO

Pokud alespoň trochu sledujete dění mimo svět Apple, nebo jste četli můj článek v minulém díle iPure, pak jistě víte, nebo alespoň tušíte, že průkopníkem v oblasti zařízení s ohebnými displeji je aktuálně Samsung. Jeho věčko Z Flip 5G je celkem povedený telefon, který lze bez větších kompromisů používat každý den. Chcete velký displej, ale nechcete v kapse nosit velkou placuku? Věčko se nabízí jako zajímavá alternativa. Má sice užší displej než běžné smartphony se stejnou úhlopříčkou, vnější displej je spíš vtip než cokoli použitelného a foťák se nemůže měřit s tím, co nabídne iPhone 12 Pro nebo Samsung Galaxy S21 Ultra, ale... vzhledem k tomu, že jde o facelift první generace, je to hodně povedené zařízení a upřímně se nemohu dočkat, co nás čeká v letošním roce. Specifikace a fotoaparát ze Samsungu Galaxy S21 Ultra v těle věčka s ohebným displejem? Kde to mám podepsat?

To se ale stále bavíme jen o běžném telefonu. Samsung (a nejen on) šel dál, vzal displej úhlopříčkou lehce přes sedm palců, což už pomalu zasahuje do kategorie tabletů a ten displej zlomil. První generace Galaxy Fold

byla plná kompromisů. Malý vnější displej, velký výřez u vnitřního displeje, mizerný fotoaparát, a mohl bych pokračovat. Jako pokus, beta verze, technické cvičení, nazvěme to, jak chceme, to nebylo špatné a znám jedince, co si první Fold pořídili a spokojeně ho používali. I je bych ale nazval spíše nadšenci ochotnými jít do kompromisu, než běžnými uživateli.

Fold druhé generace, tedy Galaxy Z Fold 2 5G pak působí jako zjevení. Samsung opravil takřka vše, co bylo na první generaci špatné, a udělal z dvojky téměř bez kompromisů použitelný telefon. Nebo smart-phone? Ne, tablet. No, já vlastně nevím, co to ve skutečnosti je. Takový hybrid. A proto se nabízí otázka, zdali jde o zařízení, které dokáže nahradit kombinaci telefonu a tabletu. A pokud ano, v jaké míře.

JAK TO TEDY JE?

Budu alibista a řeknu vám, že na to si musíte odpovědět sami. A myslím to vážně. Nemohu vám zde říct, že zařízení s ohebným displejem vám nahradí běžný telefon a tablet. Protože nevím, k čemu kombinaci telefonu a tabletu využíváte. Těch scénářů využití je tolik, že by nám nestačilo 100 čísel iPure, abychom si je všechny popsali.

Stejně tak musíte vzít v potaz, v jakém prostředí se nejčastěji pohybujete. Tahle technologie je stále ještě v plenkách, displeje jsou křehké, ačkoli jsou kryty sklem, a na jakoukoli odolnost proti vodě nebo prachu můžeme zapomenout. Z tohoto důvodu si neumím představit, že bych měl Z Fold 2 jako jediné zařízení. Běhám, jezdím na kole, mám dvě děti, se kterými děláme všechno možné. V létě jezdíme pod stan, na výlety do přírody. Neumím si dost dobře představit, že bych do mnoha z těchto situací vzal Fold jako telefon, navigaci a foťák, tak jak to běžně dělám. Sehnat odolné pouzdro je téměř nemožné a pravděpodobnost, že bych ho při těchto aktivitách zničil, je v mém případě a při mojí šikovnosti dost vysoká. Tenhle bod si tedy nemohu odškrtnout a mám tu první důvod, proč si nechat běžný smartphone.

CHCI FOTIT

O pár řádků výše jsem zmínil focení. Fotím rád, fotím hodně. Mám dvě děti, jezdíme po výletech, fotím, co se dá. Z Flip 5G nemá foťák, který by se dokázal vyrovnat aktuální špičce. Z Fold 2 na tom není o nic lépe a foťák v ohebné Moto Razr je vyloženě mizerný. Předpokládám, že bude minimálně

ještě jednu generaci trvat, než se foldables v oblasti mobilní fotografie vyrovnají špičce na trhu. A ačkoliv Fold 2 nefotí vůbec špatně a jeho obrovský displej přímo vybízí k úpravám fotek, výsledky z iPhone 12, Galaxy S21 nebo Pixel 4a jsou prostě lepší. iPhone 12 Pro Max nebo Galaxy S21 Ultra v tomto bodě radši vůbec nezmiňuji. Takže další bod, který si nemohu odškrtnout.

CHCI SE BAVIT

Nicméně vraťme se z přírody, výletů a aktivního života zpět domů, do práce či do kanceláře. To jsou oblasti, ve kterých Fold 2 naprosto exceluje. A pokud používáte smartphone jako jeden ze svých hlavních pracovních nástrojů, máte téměř vyhráno. Ano, téměř, ne úplně.

Začneme doma a postupně se dostaneme k trochu serióznějším aktivitám. Používáte tablet jako čtečku knih, časopisů, zpráv z médií, sociálních sítí a podobně? Pak je ohebný displej skvělá volba, protože můžete číst kdykoli, kdekoli a cokoli. Stačí zařízení rozložit a máte k dispozici veškerý komfort velkého displeje. Zároveň není zbytečně velký a hlavně těžký jako desetipalcové nebo větší tablety. Přeci jen, když si v posteli při usínání pustíte na obličej Fold 2, nebo iPad Pro 12,9", bude to celkem znatelný rozdíl.

Přiznám se, že jsem v posledních týdnech začal díky Foldu mnohem více číst. Čtu v kavárně mezi schůzkami. Čtu večer v posteli. Prostě když mám chvíli čas, tak místo bezduchého civění na timelime Twitteru raději na chvíli otevřu knihu. Aktuálně jsem se vrátil k sérii Zěmeplocha od Terryho Pratchetta. Tyhle knížky jsem před 20 lety miloval a hltal jednu za druhou. Ze svého kouzla pro mě za ty roky nic neztratily. Spíš naopak.

CHCI SI HRÁT

Hrajete na telefonu hry? Call of Duty, Fortnite, PUBG a další. Možnost hrát kdykoli a kdekoli na velkém displeji se opět počítá. Ne tedy, že by v dnešní době člověk někam extra chodil, ale co kdyby se situace náhodou časem zlepšila. A ačkoli máme doma Xbox, raději hraju Call of Duty Mobile, než ten „plnotučný“ na velké obrazovce.

A mohl bych pokračovat dál. Konzumace obsahu obecně. Netflix, YouTube a další podobné služby. Prostě větší displej je pro tyto aktivity vždy lepší, a pokud ho můžete složit na půl, je to prostě výhoda.

CHCI PRACOVAT

Spousta z nás používá pro práci e-mail. Plánujeme si schůzky v elektronickém kalendáři. Úkoly a projekty spravujeme v nějaké další aplikaci, ať už jde

o jednodušší úkolovník nebo sofistikovanější nástroj pro projektový management. Pak tu máme komunikační aplikace jako Slack, Teams nebo Zoom, Google Meet či Duo. Drtivou většinu z nich můžete používat v tabletovém rozhraní, které je často podobné tomu desktopovému.

Asi tušíte, kam tím mířím. Nebudu tu dál popisovat výhody jednotlivých aplikací. Prostě to berte tak, že máte v kapse složený tablet, jehož prostřednictvím si můžete užívat výhody velkého displeje a v mnoha případech praktičtějšího rozložení aplikací. A pak ho zase složíte do velikosti běžného, byť velkého smartphonu. Zkuste si to představit tak, že máte v kapse iPhone 12 Pro Max a otevřete ho do iPadu Mini. Jak vám tahle představa zní? Dovedete si představit praktické využití? Já tedy ano. A tahle představa budoucnosti mě hodně baví.

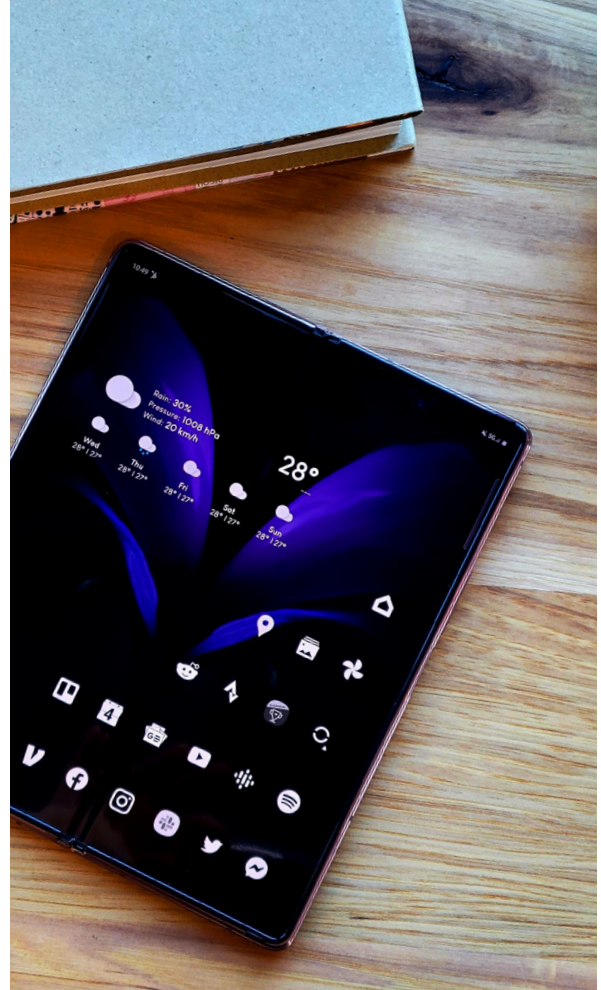
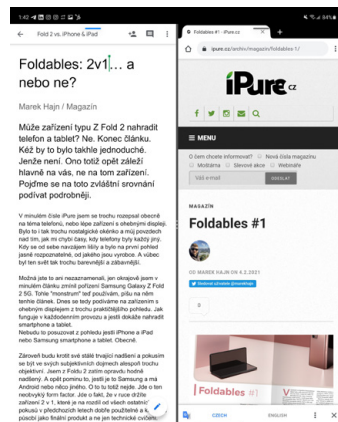
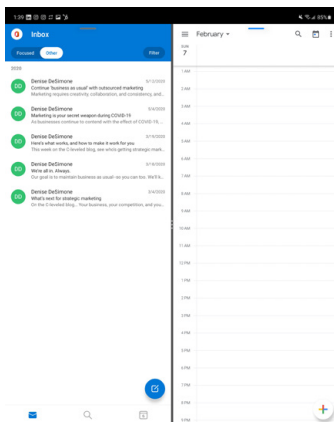
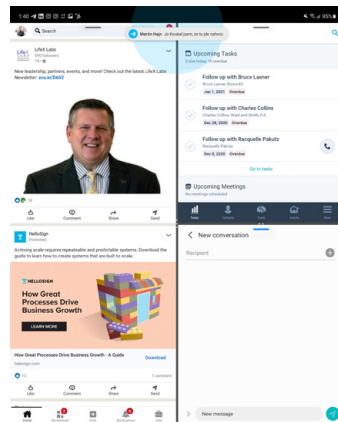
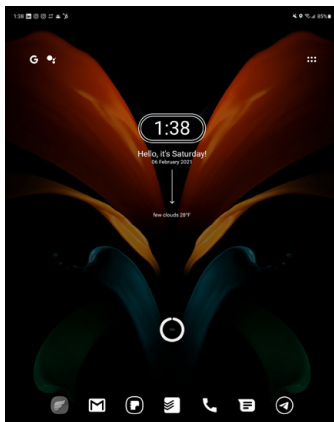
CHCI PRACOVAT EFEKTIVNĚ

Tahle část bude trochu specifická pro Samsung, protože hodně závisí na jeho prostředí OneUI 3.0. Jiní výrobci toto mohou nabídnout, ale také nemusí, anebo nabídnou něco jiného v úplně jiné podobě. Jde v podstatě o multitasking. Jste zvyklí na tabletu pracovat se dvěma a více aplikacemi vedle sebe? Některé smartphony vám to také umožní prostřednictvím funkce split screen nebo multi window nebo jakkoli jinak se to může jmenovat. Problém je, že na něco takového je displej většiny současných smartphonů prostě malý. Takže je to ve finále spíš nouzovka.

Nicméně, moje vlastní zkušenost s prací ve více aplikacích vedle sebe na Z Fold 2 je prostě skvělá. Mám specifické páry aplikací, které používám k práci, a každý si může nadefinovat vlastní. Jsou přístupné prostřednictvím výsuvného panelu na boku displeje, takže jsou vždy po ruce. Kdykoli a kdekoli. Mohu s klidným svědomím říct, že možnost nechat notebook v tašce, nenosit s sebou tablet a na telefonu si vedle sebe otevřít Outlook a kalendář, Chrome a Evernote, LinkedIn a Hubspot, Trello a Disk Google nebo Trello a Dokumenty Google a další pár aplikací, které používám, mi hodně šetří čas a často také nervy. Jsou věci, které mohu udělat hned, mezi schůzkami, za chůze a podobně. Navíc výrazně rychleji a pohodlněji než na obyčejném smartphonu, a nemusím mít u sebe tablet, nebo z tašky vyndávat notebook. Pokud ho u sebe vůbec mám. Často teď notebook nenosím vůbec a některé pracovní dny zvládnou jen s Foldem v ruce.

TAK CO TEDY TEN TABLET?

Nic. Přestal jsem ho téměř používat. Jak iPad Pro 11", tak i Samsung Galaxy Tab S7. Používal jsem

je a používám jen na psaní poznámek rukou, a to pomalu ale jistě přesouvám zpět na papír, a pokud z nějakého důvodu potřebuji mít rukou psanou poznámku v digitální podobě, tak si ji vyfotím do Evernote nebo SNotes, přidám k ní štítky, které mi usnadňují vyhledávání, a mám hotovo.

Přemýšlel jsem, jestli a proč bych si měl tablety nechat, ale došel jsem k tomu, že ani jeden nepotřebuji. Nedělám nic, k čemu bych nutně potřeboval tablet, co mi zároveň Z Fold 2 nenabídne. A pokud už potřebuji velký displej a velkou klávesnici, vyndám notebook. Tablet s úhlopříčkou 11 palců je pro mě aktuálně naprosto zbytečný.

DOBŘE. A TELEFON?

U něj už to tak jednoznačné není. Jak jsem psal výše. Něco jako Fold 2 samozřejmě dokáže nahradit běžný smartphone v plném rozsahu, jenže má to svoje mouchy. Ty vyplývají převážně z limitů samotné ohebné konstrukce a křehkého displeje. Jsou prostě situace, do kterých bych Fold nevzal a nevezmu. Proto si (zatím) musím nechat druhý telefon.

I toto má ale svoje výhody. Nepotřebuji velký telefon jako Note 20 Ultra nebo iPhone 12 Pro Max. Naopak. Stačí mi něco menšího. Třeba Galaxy S21

nebo ještě lépe iPhone 12 Mini. Něco, co v pohodě strčím do kapsy. Něco, co se nebudu bát vzít na kolo, k vodě, do lesa a podobně. Prioritou u takového zařízení pak je foťák a výdrž na jedno nabití. Nic jiného mě v podstatě nezajímá. Určitě ne velký displej. Na to mám Fold 2.

A KOLIK ZA TO?

To je nakonec ta nejtěžší otázka. Aktuálně jediné použitelné zařízení v této kategorii je mnohokrát zmiňovaný Samsung Galaxy Z Fold 2 5G, který se oficiálně prodává za 52 990 Kč. Což je strašná částka, i když předpokládám, že půjde koupit i levněji (byť zřejmě ne o moc). Proti němu tedy musíme postavit nějaký ten smartphone a tablet. Zůstaňme pro začátek ve stejné stáji a vyberme Galaxy Note 20 Ultra za 34 490 Kč a k němu tablet Galaxy Tab S7 za 18 990 Kč. To je přesně kombinace, kterou jsem doposud používal a kterou mi Fold 2 nahrazuje. A ejhle, jsme v tom za 53 480 Kč. Takže můžeme pořídit drahý Fold 2 a ještě zbyde na pivo do kelímku někde u okénka.

Jasně, je možné pořídit levnější telefon a levnější tablet a pak už to tak jednoznačné nebude, ale opět víte, kam tím mířím. Ač se to na první pohled

nezdá, není Z Fold 2 5G tak drahý, jak by jeho cenovka napovídala. Pokud tedy přijmeme teorii, že dokáže nahradit dvě různá zařízení.

A pokud se podíváme na nabídku Apple, tak dojdeme podobného výsledku. Zůstanu u levnějšího iPhone 12 a iPad Air, který ale zvolím ve variantě 256 GB, abych dorovnal vnitřní paměť, kterou má Fold 2. Výsledných 46 480 Kč se také nebezpečně blíží částce, za kterou pořídíte Fold 2. A pokud bychom porovnávali iPhone 12 Pro nebo Pro Max a k nim iPad Pro v jedné či druhé velikosti, snadno se dostaneme daleko za hranici 55 tisíc korun.

A MÁM SI TO TEDY KOUPIŤ?

Ne. Psal jsem to už v minulém článku. Zopakuj to i teď. Galaxy Z Fold 2 5G nebo jakékoli jiné zařízení s ohebným displejem prostě nemohu s klidným svědomím doporučit. Za prvé jsou pořád ještě dost drahá, ale co je podstatnější, limity jejich konstrukce vyžadují stále moc kompromisů a opatrnosti při používání.

Avšak zvažte sami. Osobně jsem po několika týdnech se Z Fold 2 5G stále nadšený a rád ho používám. Nejsem sám. Už jsem psal, že jich mám

Po týdnech se Z Fold 2 5G jsem nadšený a rád ho používám. Nejsem sám. Mám jich ve svém okolí více, a dojmy jejich uživatelů jsou v podstatě stejné.

ve svém okolí více, a dojmy jejich uživatelů jsou v podstatě stejné. A něco podobného pozoruji u lidí, kteří si pořídili Z Flip 5G nebo Moto Razr. Je to opravdu něco jiného. Ohebný displej tomu dává šmrnc, který si můžeme pamatovat od původních věček, telefonů s flipem a dalších zvláštních konstrukcí, kterými svět pár let zpět oplýval.

Teď tedy nezbyvá než doufat, že se technologie posunou dál, ceny půjdou dolů a my se tak dočkáme nejen iPhoneů a iPadů s ohebným displejem, ale i dalších, mnohem zajímavějších zařízení využívajících výhod této technologie, nejen telefonů a tabletů. Třeba takový MacBook, který by se rozložil do velikosti externího displeje, by nemusel být špatný.

Redakční workflow #1

Recenze ■ Jan Pražák

Vzpomínám si, že když mě kdysi Filip lanařil, abych se přidal k iPure, byl jsem trochu skeptický. Ano, měl jsem za sebou slušnou historii s Applem, přesto jsem si nemyslel, že by moje zážitky mohly druhým pomoci.

A minimalist white desk with a framed abstract artwork and a small potted plant. The artwork features two grey circles on a white background. The plant is in a copper-colored pot. A beige chair is partially visible on the left side of the desk.

Tenkrát, za časů, kdy bylo možné cestovat a setkávat se, podávat si ruce nebo beztestně popíjet v kavárně z klasického hrnku, jsem na Filipa mírně překvapeně zíral. Popisoval mi rodící se značku a okruh lidí, kteří ji chtějí budovat. Pak jsem se ho zeptal: „Co tam budu dělat já?“

Dohodli jsme se na tom, že můj tematický okruh je převážně v minimalismu, hudbě a bezpečí. Jak jste si za poslední roky mohli všimnout, snažím se tohoto pohledu nadále držet. Jednou ročně také přidám shrnutí předcházejícího roku ve světě Apple, což je asi můj nejoblíbenější článek v roce, i když jeho příprava trvá nejdéle.

Filip se tehdy také zmínil o poskytnutí mého pohledu na pracovní a životní workflow. Ať už vám to zní jakkoliv, jedná se o přístup k technologiím konkrétním způsobem tak, aby pracovaly pro vás – ne vy pro ně. I když si každý z nás musí najít produkty, které mu vyhovují, a aplikace, se kterými se mu dobře pracuje, nikdy není na škodu, podělit se o vlastní zkušenosti.

POMÁHEJ RÁD

Nemyslel jsem si, že by někomu mohly pomoci moje zásady, díky kterým se cítím komfortně a spokojeně. A to ať zrovna pracuji nebo se bavím. Existují desítky přístupů, které vám zaručeně pomohou zefektivnit vaši práci s technologickými výdobytky. V redakci jsme se zkusili domluvit a předat naše zkušenosti za rok 2020.

Napadly nás některé otázky. Například: Která zařízení jsme nahradili? Jaké aplikace jsme vpustili do svého denního režimu? Jak tyto kombinace používáme proto, aby nám usnadnily práci, kterou je třeba udělat? V dalších číslech proto najdete i zkušenosti kolegů, kteří se ohlédli za svým rokem života a popsali svá nastavení a změny, které provedli.

DOPLNĚNÍ VÝBAVY

Miluji zjednodušení. Dříve jsem používal stejnou tapetu na všech zařízeních a ideálně stejnou sadu aplikací. Postupně jsem některé aplikace nahradil a samozřejmě, vzhledem k jejich stáří, jsem obměnil i zařízení. **Po 7 letech jsem na jaře loňského roku** vyměnil MacBook Air. Kdybych tenkrát věděl

o přicházejícím Airu M1, jakkoli se o nových čipech spekulovalo, počkal bych ještě pár měsíců.

Každopádně jsem si moc zvykl na Magic Keyboard, která nahradila předchozí motýlkovou. Přiznávám, že výkonem to byl posun vpřed, i když to po 7 letech očekáváte. Kde se však posun nekonal, byla kamera s rozlišením 720p. Ta zůstává i v nejnovějších Macích kromě 27" iMacu z léta 2020.

Změnil jsem však četnost používání počítače, stejně jako většina z nás v posledním roce. Kromě přidání videokonferenčních aplikací ([Zoom](#), [Microsoft Teams](#) a [Cisco Webex](#)) však zůstávám se stejným oblíbeným balíkem. Základní předinstalované aplikace doplňují [Notability](#), [Avira Security](#) (kvůli firemnímu použití) a vzdálená plocha skrze [Anydesk](#) a [Teamviewer](#). Drobností je pak populární [Unarchiver](#) nebo můj oblíbený přehrávač videosouborů [IINA](#). Vzdálené firemní připojení ještě musím doplnit o [Microsoft Remote Desktop](#) a [Pulse Secure](#).

BEZ KOMUNIKACE

Jinak jsem zvyklý na základní klasiku – Mail, Kalendář, Připomínky nebo Zprávy. Kancelářské balíky střídám. Na osobní dokumenty používám převážně Pages a Numbers, občasně Keynote. Na pracovní záležitosti si nechávám v rámci Microsoft 365 i Word a Excel, Powerpoint prozatím není potřeba.

Obecně na Macu nemám rád chatovací aplikace. Jednu dobu jsem si tam pustil WhatsApp, ale tato doba již minula. Výhodou však bylo, že jsem nemusel držet prst na obrazovce při nahrávání audio zpráv, což je nutnost v iOS. Hlasové zprávy ve WhatsApp jsou velkým hitem v Jižní Americe stejně jako šifrovaná komunikace. Když ale sedám k Macu, znamená to, že chci dokončit nějakou obsáhlejší práci – od propojených tabulek, přes delší e-maily, až po videokonferenční hovory.

K té poslední součásti – videokonferencím. I když se aplikace pro iOS vylepšují a posouvají, stále jsou zahanbeny snazším používáním verzí pro macOS. Pokud jste správcem hovoru a ovládáte zapínání mikrofonů nebo sdílíte obrazovku, velmi těžko vám může stačit aplikace pro iOS nebo iPadOS. To je podle mě problém nedostatečně dotažených aplikací pro mobilní zařízení. Věřím ale, že příchod trackpadu u Magic Keyboard přinese čerstvý vítr i pro budoucnost těchto zařízení.

Proto jsem byl neskutečně rád, že jsem díky kamarádovi dostal možnost skočit rovnou z MacBook Air Early 2020 na M1. Nárůst výkonu je opět značný, kde ale poznáte největší kvality nového čipu, je výdrž baterie a úspora energie. Už mě netrápí, když začínám konferenci se 40 % baterie, protože nemusím v polovině hovoru hledat nabíjecí kabel.

Používám jen iPad Pro a Smart Folio v příbojově modré barvě. Baví mě, že když chci, můžu pracovat pouze s obrazovkou, která se pohodlně drží. To prozatím není možné u žádného MacBooku.

KDYŽ JE KAM CESTOVAT

Tím se dostáváme k mému druhému zařízení. Povedlo se mi trefit správný cyklus výměny a posunul jsem se o půl palce z iPadu Pro 10,5" na novinku z loňského března. iPad pro mě bylo vždy cestovatelské zařízení. Od uložených filmů a seriálů pro zkrácení dlouhé chvíle, přes vyplnění tabulek nebo úpravy fotografií. Moc rád na větší obrazovce čtu elektronické knihy, na které mě lákala už reklama na iPad 2.

Stále však vnímám iPad jako přenosné lehké zařízení, které mi dodá větší prostor na obrazovce a také na klávesnici. Používám jen iPad Pro a Smart Folio v příbojově modré barvě. Při přesunech kamkoli z domu je to větší počítač, ale zároveň zůstává lehkým společníkem. Možná je to i z toho důvodu, že MacBook Air zůstává doma, a také kvůli pozastavení klasického cestování. I před pandemií jsem ale každý den vyrážel z domu s kombinací iPhone + iPad. Baví mě, že když chci, můžu pracovat pouze s obrazovkou, která se pohodlně drží. To prozatím není možné u žádného MacBooku.

Kromě klasického základu však používám trochu jiné aplikace. Opět rád používám na zápis-ky Notability od Ginger Labs, ale mezi oblíbence řadím i [Dropbox](#), [Pixelmator](#), [Infuse 6](#) nebo [Captize](#). Na iPadu však máme v oblasti kancelářských

balíků nejen paletu od Applu a Microsoftu, ale také od Googlu. Pro redakci iPure je to stále nejrychlejší způsob práce s dokumenty.

Pro přehled v databázi filmů používám službu [trakt.tv](#), se kterou nejlépe spolupracují aplikace [Cinema Time](#) a [Television Time](#). Obě se synchronizují i s Infuse, takže po zhlédnutí už nemusím nic ručně označovat, a mám ve video zábavě přehled.

Jediné, co mi trochu vadí, je uložení Apple Pencil. Není nutné ji celou dobu nabíjet na boku iPadu a zároveň si bez ní často připadám jako bez ruky. Proto ji nejčastěji vozím v pouzdře na další elektroniku spolu s AirPods, přechodkou od Hyper či nabíječkou. Na podepisování dokumentů nebo na retušování fotografií je to ten nejlepší parták.

MOCNÝ KOMUNIKÁTOR

Posledním dílkem skládačky je malé komunikační zařízení iPhone 12 mini. iPhone dlouhé roky vnímám jako společníka, který mě udržuje v kontaktu s ostatními lidmi. Ať je to, jak chce, stále se jedná o telefon. Umí toho sice mnohem více, ale jeho smyslem je možnost volat a posílat zprávy, ať už tradiční cestou nebo s využitím internetového připojení.

Zároveň chci takové zařízení co nejskladnější, a tak jsem moc rád, že Apple v loňském roce přišel

s menší 5,4" verzí. Předchozí XS byl pro psaní jednou rukou zbytečně velký a současně je 12 mini pohodlný pro psaní dvěma palci. Přesto nikdo netuší, jak dlouho Apple udrží iPhone mini v nabídce, a zda po několika letech nevyroste podobně jako SE druhé generace. Z XS mi paradoxně chybí nejvíc 3D Touch, který tady s námi byl už od iPhone 6S. Tak jsem si na něj zvykl, že mi i po několika měsících chybí. Haptic Touch je oproti němu neskonale pomalejší chudý příbuzný.

Abych mohl být v kontaktu se svým okolím, mám kromě iMessage i další komunikační aplikace. Přechod přátel nepoužívajících Apple z WhatsAppu na ostatní služby je dlouhodobý. Facebook nemám roky a s Instagramem jsem na tom prakticky podobně bledě. Všimám si, že až letošní zpráva prohnaná médii vzedmula vlnu přechodu mého okolí z WhatsAppu na Telegram nebo Signal, za což jsem

velmi rád. Zbývá už jen Slack, kde máme redakční komunikaci, a tak jsem osekal mnoho „kecálek“ na ty nejdůležitější.

RYCHLE DOSTUPNÉ INFORMACE

Má velmi oblíbená služba Twitter mi přesto v podobě aplikace do iPhone nesmí. Kromě toho, že díky procházení novinek skrze Safari mě neobírá o tolik času, ale hlavně mi zajímavé články zůstávají otevřené na všech zařízeních, když je v danou chvíli nestihnu přečíst.

Do mých nejmilovanějších aplikací zapadá převážně hlavní obrazovka. **FotMob** pro všechny, kteří milují fotbal a chtějí krásný minimalistický norský design. Nesleduji mnoho sportů, takže je tato aplikace naprosto perfektní pro mé potřeby včetně záznamů vstřelených branek. Navíc daleko lépe pracuje s místem, než třeba konkurenční větší **OneFootball**.

Po několika letech jsem musel do Applu trochu investovat. iPhone, iPad, iPad Smart Folio, MacBook Air a ještě pro pohodlnější práci u videokonferencí Magic Keyboard 2 a Magic Trackpad 2. Necelých 60 % z celkové ceny se mi vrátilo prodejem starších zařízení.

Hlavní stránku mi doplňuje už jen povedená bankovní EquaBank a pak už jen další výše zmíněné. Samozřejmě mám více aplikací v telefonu, a proto používám nejraději hledání, případně v návrzích Siri se objevují velmi přesně aplikace využitelné v danou chvíli.

Co se týče widgetů, moc jsem si s nimi nevyhrál. Stále mi zůstávají v levém bočním přehledu. Zatím mi tam dává smysl v malém podání informace o baterii (kvůli připojeným AirPods), následující zápas oblíbeného týmu a nad nimi velká sada s motivačním citátem, kalendářem, počtáčkem a návrhy Siri. Daleko více mi však dávají smysl na velké ploše iPadu, tak snad tento rok.

VŠECHNO DOHROMADY

Když zařízení správně zkombinujete, odvedete práci za menšího množství vloženého času. Pracovní iPhone SE první generace mi přes den většinou jen někde leží a kvůli špatné baterce jej musím nabíjet už každý den. Stejně tak stolní mašina s Windows se mi bohužel v korporátu v Maca nepromění. Věděl jsem, že je důležité zmínit i tato zařízení, protože mohou dát jiný vhled do mého každodenního fungování.

Obecně vzato jsem loni po několika letech musel do Applu trochu investovat. iPhone, iPad,

iPad Smart Folio, MacBook Air a ještě pro pohodlnější práci u videokonferencí Magic Keyboard 2 a Magic Trackpad 2. Necelých 60 % z celkové ceny se mi vrátilo prodejem starších zařízení, zbytek byla investice do budoucích let včetně Apple Care+ na iPhone a iPad. Za zrychlení mé práce a doplnění workflow však tato investice stála.

Postupně také pracuji na správném pracovním prostoru pro home office. 73cm skladný stůl z počátku pandemie má výhodu, že s ním mohu hýbat, třeba jen když potřebuji zapnout LED světla pro videokonferenci. Menší plocha, kam mohu posadit MacBook ve stojánek, iPad a ještě bezdrátovou klávesnici a trackpad, však začíná být trochu nekomfortní. Mám rád menší projekty, které dokáží odvést pozornost od pandemické situace.

Stále se mi líbí mít pro jednotlivá zařízení konkrétní účel. Málokdy se mi stává, že by mi jedno zařízení nahrazovalo možnostmi využití jiné, a to mi dává v životě pocit pořádku a přehlednosti. Je pravda, že některá zařízení kompletně vynechávám, jmenovitě Apple Watch. Moc se ale těším na pokračování tohoto seriálu a rozbory od dalších členů redakce. Každý z nás zařízení používá jinak a každý z nás má jiný přístup k práci i zábavě. Uvidíme, čím nás ostatní překvapí.

Apple, EU a ten zbytek

Magazín ■ Karel Oprchal

28. ledna odpoledne se Tim Cook, CEO Applu, distančně zúčastnil digitální panelové diskuze na téma A path to empowering user choice and boosting user trust in advertising v rámci konference Computers, Privacy & Data Protection (CPDP). Cookův příspěvek nesl název **Enforcing Rights in a Changing World** a zazněl živě z Apple Parku krátce po čtvrt na šest našeho času. Přestože konference Evropské unie v našich končinách málokoho zaujmou, pokusím se na následujících stranách vysvětlit, proč zrovna tato za naši pozornost stojí.

Téma bezpečí a ochrany dat na internetu je všudypřítomné snad od vzniku internetu samotného. V posledních letech se však zdá být čím dál více aktuální, především díky několika výraznějším událostem, které tento problém vyloženě vytáhly do popředí. Nejžhavějším svárem současnosti je pochopitelně neshoda mezi Facebookem a Applem jako dvěma největšími zastánci dvou úplně opačných pólů, kdy ten první zastává transparentnost absolutně čehokoli a druhý skrývání téměř všeho. Situace je v tuto chvíli docela složitá, protože v mnohém dochází na lámání chleba. Musí se bohužel konstatovat, že naše soukromí už několik let neexistuje. Technicky ano, protože co komu neřeknete, to neví, ale nepřímo se o nás všech, kdo jsme kdy otevřeli Google a stáhli si kteroukoli aplikaci třetího vývojáře, ví naprosto všechno podstatné.

Od čehokoli alespoň trochu kategorizovatelného, jako jsou naše zájmy, obavy, vkus, sexualita či touhy, po typicky demografická data jako věk, původ, bydliště, e-mailovou adresu a telefonní číslo. Internet o nás sbírá data dennodenně, sedm dní v týdnu. V podstatě tomu nejde nijak uniknout, pokud skutečně někde neodcestujete starou fabií a veškerou elektroniku necháte doma. Většinou chytrých hodinek a platebních karet. V opačném případě bude vždy někdo vědět, kde se nacházíte a co zhruba děláte, aniž byste to kamkoli explicitně sdíleli. Částečně

jsem se o tom rozpovídal ve svém článku o filmu **V síti**, a osobně doufám, že když už toho o mně Google a Facebook tolik ví, neznají aspoň přístupové údaje k mým bankovním účtům, protože potom bych je za sebe klidně mohl nechat i podnikat.

FACEBOOK JE JEN ŠPIČKOU LEDOVCE

Za účelem zachování objektivity tohoto textu bych chtěl upozornit na důležitý fakt, že kdykoliv někdo, včetně mě zde, zmíní vadné jednání Facebooku či Googlu, má ve skutečnosti na mysli obecný problém cílené reklamy a kolekce dat na internetu, k němuž byla pozornost celého světa upřena právě díky těmto firmám. Facebook a Google jsou dva největší technologické subjekty, které de facto jako oligopol filtrují téměř veškerou aktivitu běžně přístupného internetu. Sběru dat využívá v podstatě každá aplikace, každý operační systém i služba, protože to jednoduše nejde jinak, a taky se za tím skrývá perfektní byznys. Výměnou za naše soukromí se zbavujeme plateb za většinu služeb na internetu. Výsledkem je všudypřítomná cílená reklama a monitoring každého pohybu oka. Sám jsem onedlou ocenil, že na iPadu využívám placenou fakturační aplikaci, protože veškeré bezplatné alternativy sbírají údaje o tom, komu fakturu vystavujete, na jakou částku i jaká jsou vaše bankovní konta. Už stačí, že faktury rozesílám mailem, který může představovat potenciální bezpečnostní riziko;

sdílet veškeré své faktury s poskytovatelem softwaru se mi tedy skutečně nechce. Díky bohu za funkci App Store zvanou Privacy Nutrition Label, která všechna potenciální bezpečnostní rizika konkrétních aplikací přehledně vypíše na jednom místě. Uvedu teď ještě pár důležitých informací, než se dostanu k samotnému, skvěle napsanému proslovu Tima Cooka.

Bylo to možná i v souvislosti s plánovaným Cookovým vystoupením na CPDP, kterou mimočodem Apple letos spoluorganizoval a finančně podpořil, že koncem ledna vyšel dokument zvaný *A Day in the Life of Your Data*, v němž Apple na základě vlastních zkušeností i spolehlivých zdrojů veřejnosti sděluje, jakým způsobem běžně dostupné a hojně používané aplikace nakládají s našimi informacemi. Bavíme se tu o všem včetně našich kontaktů a celých knihoven fotografií, které z důvodu pohodlí rádi aplikacím zpřístupňujeme. Určitě není pravidlem, že by aplikace na pozadí skenovala vaše fotky, především pokud máte iPhone, jehož základním stavebním kamenem je funkce zvaná sandboxing. Díky tomu nemají aplikace navzájem přístup k datům, pokud to není vyžádáno za konkrétním účelem. Nicméně platí, že pokud např. aplikaci k úpravě fotografií umožníte přístup ke všem fotografiím, může informace o vaší knihovně uchovat a odeslat. Jistě, anonymně a čistě za účelem analytických dat, ale otázka zní – chceme to vůbec?

Určitě pamatujete na známou kauzu léta 2019, kdy jsme si všichni stahovali tu tehdy oblíbenou aplikaci, která nám v mžiku ukázala, jak bychom na konkrétní fotce vypadali staří. Kauza spočívala v tom, že pár dní po jejím rozmachu se začaly objevovat varovné zprávy pramenící z podmínek používání této aplikace, že vývojář celkem agresivně uchovával informace nejen o celém obsahu vaší knihovny fotografií, ale i o konkrétních fotkách. Pamatuji si, že dokonce i Petr Mára na svých sociálních sítích mnohokrát sledujícím opakoval, aby si klidně aplikaci stáhli, nechali si fotky vygenerovat, ale aby ji pak zase rychle smazali. Algoritmus, který nás udělal staršími, totiž pracoval nikoliv na našich zařízeních, ale na serverech vývojáře. To znamená, že detailní data o konturách vašeho obličeje putovala internetem kamsi do Ruska, kde je nějaký počítač schroustal a poslal zpět. A ten počítač je uchovával dodnes, to vám garantuji. Mě z toho mrazí, tajit to nebudu. Zkrátka musíme mít na paměti, že podle dat Applu každá aplikace operuje v průměru se šesti nástroji k analýze a sledování vašich dat. Tato data jsou postupně velmi chytře propojována s dalšími daty z výše uvedených platforem, která o nás už dávno jsou na síti k dispozici, a na základě tohoto mixu pak vzniká perfektní kybernetický obraz naší osoby. A protože jsou tato data všem

přístupná, vývojáři a prodejci těchto nástrojů využívají k doporučování jejich obsahu za účelem zisku, ať už prodávají výrobky nebo potřebují vaše zhlédnutí na YouTube – vyjde to úplně na stejno.

UŽ NEJSTE ZÁKAZNÍK, ALE PRODUKT

Pokud jde o soukromí a bezpečí, dovede i jinak zdánlivě odměřený Tim Cook zajít pro několik vášnivých obrátů. Aby stěžejní myšlenka jeho proslovu měla ten správný zvuk, bez skrupulí řekl, že se z nás jako uživatelů internetu staly produkty nelítostné mašinerie reklamy a kradmé propagace. V jeho proslovu nepadlo ani jedno jméno konkrétní společnosti, ale každému pozornému posluchači bylo jasné, že se šéf nejbohatší firmy na světě zřetelně vymezuje nejen vůči všem sběračům dat, ale hlavně vůči těm největším rybám, které jsou za odhalování našeho soukromí nejvíce zodpovědné. Cook několikrát různými slovy vyjádřil zásady, jimž Apple věří a kterými se už od dob Steva Jobse řídí: cílem je vyrábět technologie, které nám umožní spát lépe místo méně, tvořit a realizovat se a nebudou nás nutit ještě jednou obnovit timeline. Mají nám pomoci dělat lépe to, co děláme, a rozhodně na jejich používání nesmíme doplatit něčím tak cenným, jako je naše soukromí. Zmíněny byly i kroky, které Apple dělá pro bezpečí a hájení soukromí svých zákazníků, jako již výše

zmíněná funkce Privacy Nutrition Label, dále App Tracking Transparency, kvůli níž vznikl momentální mediální spor s Facebookem. Tim Cook zdůraznil bezpečnostní funkcionality zabudované do Safari již před několika lety, které se snaží udělat vaše brouzdání po internetu mnohem více anonymní, a deklaroval, že Apple je tahounem, co určuje bezpečnostní standardy celého odvětví.

Nebyla to ale pouze promoacke za ještě lepší **fiskální výsledky** Applu. Nejsilnějším apelem Cookova proslovu byla věta, že technologické společnosti i světoví vůdci už nemohou odvracet zrak od rizika, které sledování na internetu evidentně ztělesňuje. Už nemůžeme tvrdit, že veškeré zapojení technologií a algoritmů je dobré, že pouze skýtá výhody a nestojí nás žádné oběti. Podle Cooka je situace právě opačná a je nejvyšší čas s tím začít společnými silami něco dělat. Cook si nebral servítky a šel ve svých myšlenkách mnohem dál. Mnohem dalekosáhlejší, a o to méně patrným nebezpečím, které pramení z neustálého rozhodování sítě, co se nám líbí a co chceme vidět, je totiž vznik dokonalých sociálních bublin založených na informacích, které o nás síť má. Pokud podporujete prezidenta Trumpa, bude vám počítač doporučovat obsah a názory jemu podobné, pokud máte rádi kosmonautiku, váš YouTube bude plný astronautů a dokumentů o vesmíru, pokud jste pravicový

extremista (a Facebook vám ještě nedal ban), budou vám na sítích doporučovány skupiny podobného ražení. Jsme v době, kdy právě zapojením umělé inteligence a chytrých algoritmů vzniká obrovské riziko hloupnutí obyvatelstva. Neuvěřitelně jednoduše se na základě předpokladů o našich zájmech šíří fake news, což pod záminkou okamžité informovanosti a nulové cenzury ve výsledku omezuje pluralitu názorů a rozvoj kritického myšlení současné i budoucí společnosti. Světové násilí, extremismus, fanatismus a všeobecná vyhraněnost našich názorů jsou nebývalé a není to nic jiného než počítače a především ti, kdo je provozují, co na tom nese velikou vinu. V momentě, kdy nám sociální sítě, na nichž dnes trávíme tolik času, předhazují neustále ty stejné názory, nemůžeme se divit ani současnému rozvratu americké společnosti, ani existenci jiných nenávislných sporů kdekoli v Evropě. Stáváme se oběťmi systému, který jsme si sami vytvořili, jenž má však silné sebe-destruktivní sklony.

A co je na tom nejhorší? Ti, kteří tento systém živí, jsou jím sami vydatně živěni a doplácí na to jen koncový uživatel, obyčejný člověk. Vznikají tady mocné korporace (vidíte tu aluzi na Cyberpunk 2077?), které jsou regulérně zodpovědné za chod světa. Využívají dat o lidské činnosti ke svému prospěchu, zatímco – slovy Tima Cooka – přetvářejí

běžná společenská dilemata **v sociální katastrofy**. Všechno se zdá horší a nebezpečnější, než by to mohlo ve skutečnosti být, a to jen díky obrovskému množství nerelevantních dat, jimž čelíme. Jaký tlak to musí být pro nejmladší uživatele sociálních sítí? Řítíme se do doby, kdy už nebude možné něco vůbec udržet v tajnosti. Na tento jev upozorňuje a částečně si z něj sám Apple dělá legraci v této **reklamě** z roku 2020, kde můžeme vidět překvapenou reakci lidí okolo, když jim někdo začne povídat, co zrovna dělá nebo co se s ním děje, aniž bychom si uvědomovali, že tyto maličkosti, které přísluší vědět pouze nám samotným, běžně sdílíme s internetem a vůbec nám to nevádí. Proto chce Apple aktivně vystupovat po boku světových mocností, v tomto případě EU, a podílet se na tvorbě příslušné legislativy, která bude právě tento aspekt technologií kultivovat. Pokud to nevyjde a hranice mezi tím, co je osobní a co veřejné, v podstatě vymizí, myslím, že nás skutečně nečeká nic než zvrácená společnost roku 2077 s nahotou na billboardech a sexuálními pomůckami v běžně přístupných obchodech. Extremismus ve všech aspektech našeho života.

NIC NÁM NENÍ SVATÉ

Apple se pod vedením Tima Cooka snaží být společností, jejímž těžištěm skutečně je zákazník a ne

vlastní sobecký zájem. Snaží se svým přístupem k vlastním produktům i světu vytvořit a udržet pověst značky, na kterou je spoleh. Sám Cook mnohokrát zopakoval slovo důvěra, které je zásadním pro funkční společnost i obchodní vztah. Je důležité moci se spolehnout, že naše data zůstanou tam, kam jsme je uložili. Je zvrácené, že žijeme ve světě, kde souhlasíme s odposloucháváním, monetizací a zpracováváním našich nejosobnějších dat, abychom mohli určité služby vůbec používat. Právě ztráta důvěry v technologie a reklamu na internetu je důsledkem tohoto systému, což ho v jeden moment drží při životě i zabíjí. Tim Cook několikrát v minulosti **podpořil** evropskou legislativu GDPR se slovy, že by velmi ocenil, kdyby podobné regulace vznikly i ve Spojených státech, kde není takový zájem o ochranu dat a kontrolu zacházení s nimi. Apple je v tomto ohledu starému kontinentu mnohem blíže než kterákoliv jiná technologická společnost a sama EU jej vnímá jako partnera. Ostatní mluvčí na CPDP se pak na Cooka často odvolávali a jeho myšlenky rozváděli a specifikovali. Ač se to v našich končinách může jevit jinak, GDPR je vzhledem k současnému stavu internetu v principu skvělým nástrojem a především symbolickým gestem pro celý svět, že má smysl tyto záležitosti řešit. Svět bohužel nefunguje čestně a podle všech etických pravidel, kde se nerozšíří nic, co nemá. Je to jakési preventivní opatření, které se zdá být nutným.

Jádrem problému mezi Facebookem a Applem totiž je základní pravidlo trhu – aby jakákoli společnost přežila, potřebuje generovat zisk. Je potřeba něco prodávat. Apple spoléhá na prodeje svých produktů, čímž svým zákazníkům garantuje jakési jistoty. Tím, že oni za jeho produkty odevzdají nemalé peníze, si mimo jiné kupují diskrétnost, na kterou máme pochopitelně každý právo. Oproti tomu Facebook jako takový nic neprodává. Je to poskytovatel služby, která je v principu bezplatná – a to je kamenem úrazu. Na světě neexistuje tak štědrý donátor, aby financoval největší sociální síť na světě a zajistil tak její naprosto diskrétní chod. Proto všichni, kteří mají v plánu poskytovat něco zadarmo, musí obchodovat s reklamou, neboli s informacemi (viz Android a jeho pýcha na mnohem menší množství placeného softwaru). Podnik není černá díra, ale kolo, co potřebuje pohon. Tím je buď přímý zisk z prodeje produktů, nebo poskytnutí sesbíraných informací – s tím jsme museli všichni souhlasit už dávno před vznikem GDPR. Pohledem kapitalisty je to tedy naprosto legitimní a opodstatněné a osobně ani nemám problém se sdílením základních statistických

dat jako takových. Podstatou, na kterou Apple a EU svými stanovisky a dalším působením naráží, je morální stránka tohoto obchodního vztahu. Sledujeme nejbohatší firmu a nejsilnější ekonomický blok na zemi, jak se snaží rozhodnout o tom, zda je v pořádku tímto způsobem podnikat. Zda si mohou technologické společnosti dovolit obchodovat s něčími daty, mnohdy způsoby, o jakých se nám ani nesnilo. Jenže to je bohužel údělem bezplatných služeb a já na druhou stranu také rozumím Facebooku, že začal kvapně vyzývat uživatele svých platforem k povolení sledování svých aktivit, protože mu jinak skutečně může jít o život. Podobně restriktivní funkce chce teď do systému vpravit i Google a pokud Facebooku vyschne zdroj, nebude co prodávat...

Svět tak stojí před obrovským rozhodnutím, jestli jsme ochotni obětovat své soukromí ve jménu naprosté otevřenosti a bezplatnosti komunikačních platforem, což zjevně má své velmi stinné stránky, nebo začneme s Applem a EU usilovat o změnu, aby se ze sítě nestal Velký bratr a nepřerostla nám přes hlavu, z čehož ale bude nevyhnutelně plynout hned několik omezení. Reálným omezením sledování přijdeme v první řadě o hodně chytrosti všech chytřích asistentů. Google Home ani Alexa už nebudou schopni vás bez aktivního souhlasu odposlouchávat, nebudou s nikým vaše otázky sdílet, budou mnohem přímočařejší a „strojovější“, nebudou propojeny s vaším účtem ani žádnými databázemi, stane se z nich druhá a třetí Siri a budou se spoléhat pouze na schopnosti vlastního neural engine. Mysleli jste si, že není důvod pro mírnou nahlouplost Siri či doporučujících algoritmů Apple Music? Jsem přesvědčen, že je tento stav způsoben právě minimálním množstvím informací, jež o nás Apple schraňuje. K tomu přidejte iMessage a hovory FaceTime s end-to-end šifrováním, označované nebezpečné aplikace na App Store (což jsou nečekaně všechny bezplatné) a obsah záloh na iCloudu, k němuž ani Apple nemá přístup, a máte v praxi to, o čem se tu bavíme, jen v menším měřítku v rámci jediné společnosti na světě. Společnosti, která skutečně dělá produkty pro lidi, hloupá zařízení, s nimiž se dají dělat skvělé věci, pakliže o to my stojíme. V opačném případě leží v koutě a čekají na naši interakci. Je to technologie, která není určena k ničím zkáze ani poškození, ale k rozvinutí něčích schopností – protože to ani neumí jinak. Síť ale funguje naopak. Jak na konferenci řekl zástupce Mozilly, web je rozbitý a my musíme konat hned. Chyba není v technologii, ale v potenciálu, který jí propůjčujeme. Je potřeba zaručit, že technologie bude sloužit lidem, ať už to má vypadat jakkoli.

NEXT

